

for Deres eget Parti har De navnlig følt Dem knyttet til og lært af?

— Næst efter P. Knudsen, der vel nok er den, der har øvet størst Indflydelse paa mit Liv, maa jeg nævne Sigvald Olsen, Gustav Bang og Nina Bang og Borgbjerg. Udenfor min egen Kreds har jeg betragtet J. C. Christensen med en vis Beundring, baade for jævn Klogskab og for ordholdende Adfærd. Man kunde altid stole paa ham, naar han havde givet et Løfte. Det samme gælder i høj Grad P. Munch.

— Hvorpaa beror en Politikers Magt over Mennesker?

— Paa, at de, han henvender sig til, føler, at han selv tror paa de Ideer, han forfægter, og at han ikke handler i egen Interesse, men for de Interesser, han har paataget sig at varetage.

Et lykkeligt Liv, en eventyrlig Oplevelse.

— Hvorledes vil De selv forklare Hemmeligheden ved, at De er blevet politisk Fører af et Format ud over det almindelige?

— Det er ikke for mig nogen Hemmelighed. Jeg har fra tidlig Ungdom stræbt efter at være loyal overfor andre. Jeg har anset Ærlighed for et Princip, der ufravigelig maatte følges, jeg har ønsket at være ordholdende overfor Venner som overfor Modstandere, og saa har jeg ikke skubbet Arbejde og Besvær fra mig.

Maaske vil jeg være opslidt tidligere end andre, men saa har jeg alligevel haft et lykkeligt Liv, fordi jeg har arbejdet for en Sag, som jeg elsker og tror paa, og fordi jeg gennem min Gerning har hjulpet saa mange. Jeg har haft den Lykke at se Mennesker, mine egne Kammerater og Klassefæller, vokse i Kultur, blive dygtige og flittige, og jeg ser en Ungdom vokse op i ærlig Stræben efter mere Oplysning, flere Kundskaber og dermed Midlet til endnu mere Virksomhed for Folkets Fremgang og Højnelse.

Jeg kan ikke nægte, at naar jeg ser tilbage paa de tidligste Aar, jeg har Erindring om, saa føler jeg, at mit Livs 60 Aar er en eventyrlig Oplevelse.

Forholdet til Kongemagten.

Sluttelig falder Talen paa Socialdemokratiets og Statsministerens Forhold til Kongemagten, et Forhold, der ofte optager den brede Offentlighed stærkt, og Statsministeren siger herom:

— Paa dette som paa andre Omraader bøjer vi os for Kendsgerninger. Kongemagten bestaar, og om vi end anser anden Regeringsform for bedre stemmende med den moderne Tid, kan jeg dog ikke tillægge Spørgsmaalet nogen stor Betydning.

Naar Kongen, som Tilfældet er, underkaster sig Parlamentets Afgørelse, og naar han anerkender, at Regeringen skal dannes i Overensstemmelse med Folketingets Flertal, saa synes jeg, Hovedsagen er i Orden.

Hvis Parlamentet ønsker en Forfatningsændring med Hensyn til Kongemagten, saa maa den behandles paa sædvanlig Maade, og saa opnaar man nok en passende Ordning. Men hidtil har baade vi og andre taget Forholdene, som de er, og jeg har ikke personlig haft større Vanskeligheder, end man formodentlig vilde faa ogsaa under et andet System. Ogsaa paa dette Omraade gælder Loyalitet

og Ærlighed som vigtige Principer fra begge Sider.

Etkammerssystemet. — Landstinget erstattet af et Erhvervsraad.

— Har Regeringen Planer om Forfatningsændringer?

— Regeringen antydede allerede i sit Program ved Ministeriets Dannelse, at den ønsker at faa Forfatningen ændret, saaledes at Landstinget udgaar, og der er fremsat den Tanke at faa det erstattet af et Erhvervsraad eller noget lignende. Denne Tanke kan jeg bifalde, ligesom jeg ogsaa mener, at der er Sympati for den i Ministeriet.

Et saadant Organ, der formentlig maatte fremgaa af Erhvervsorganisationer for saavel Arbejdsgivere som Arbejdere, maa naturligvis være raadgivende, medens Rigsdagen eller Folketinget, som vel bliver eneste Kammer, maa være afgørende. Jeg tror, at dette Organ, som skulde udtale sig om Erhvervsforhold og økonomiske Anliggender, vilde faa megen Værdi og sikkert ogsaa Indflydelse. Det vilde paa en helt anden Maade, end Tilfældet er med Landstinget, blive et nyttigt Supplement til Folketinget og sikre en sagkyndig Forberedelse til Behandlingen af de vigtigste Anliggender.

Landstinget i sin nuværende Form er Udtryk for Forsøg paa at bevare hæmmende Indflydelse overfor det Folketing, der vælges hyppigere end Landstinget og af andre Vælgeraarange. Etkammerssystemet suppleret med et Erhvervs- eller Økonomiraad vil i Mødsætning her til sikre Folkestyret og understøtte Folkets Krav om Indflydelse paa de Handlinger, der berører Statens og Borgernes økonomiske Interesser.

Folkestyret skal frigøres for unaturlige Hæmninger, men Folket skal sikres den videst mulige Adgang til at gøre de forskellige Opfattelser gældende.

Eydna.

Öll, ið eru ung, vænta, at lívið skal veita eydna og gleði og hugsa sér eitt langt lív við ljósum, greiðum götum. — Í hesi tíð vaknar eisini hin vakri dreymurin um egið heim, bygt á trúfastan kærleika. Hesi blíði ungðómslöngsil er natúrligur fyrri eitthvört sunt menniskja.

Kortini mega vit minnast, at mál okkara er at læna — og tað eru mong, ið av Gudi eru kallað til at avrika teirra lívsgerð uttanfyrri heimið ella stíða og hjálpa øðrum í heimi teirra.

— Mong ein systir ella dóttir hevur »offrað» sín ungðómskærleika fyrri at hjálpa einum beiggja fram í verðini ella fyrri at vera ein stytta og troyst fyrri síni gomlu foreldur. — Önnur hava fingið teirra upp-gávu við sjúkrasongina, á einum barnaheimi ella í einari skúlastovu — og tey virka síni verk í stillum.

Tað gongur eitt satt vælsignisli út frá tilikum menniskjum. Lívið og sagan tala teirra tófliga mál í so máta.

Tann, ið fínnur eydnuna her á faldum, er hann, ið roynir at gera önnur menniskju eydnufrik. Og hann, ið ikki hevur fingið silt egna heim, men hevur fingið sín gerning í heiminum

hjá øðrum ella í einum størri flokki, eigir at minnast:

»Da jeg Lykken vilde eje, flygted den paa mine Veje; men da jeg vilde Lykken bringe, kom den til mig paa Englevænge.«
m—n.

Sildefiskeriet.

Kære Hr. Redaktør!

Tak for Deres velvillige Forstaaelse af min gode Vilje til at hjælpe de færøske Fiskere til nye Indtægtskilder, som De godhedsfuldt anerkender i Deres ærede Blad af 3. ds., samtidig med at De optrykker en af mine Artikler i »Tingakrossure om Sildefiskeri.

De skriver meget rigtigt, at det gælder om Vilje, Dygtighed og Sammenhold, ikke mindst om Viljen til at lære af andre, og De beklager ogsaa med Rette, at Færingerne ofte møder Misforstaaelse og Uvilje herved.

Jeg tror, at disse mange og store Misforstaaelser ikke skyldes Ondskab eller Mangel paa Sympati, men snarere Mangel paa Forstaaelse herved af de særlige Forhold paa Færøerne, Mangel paa Kontakt med Moder Natur i det nordlige Atlanterhav, der sætter sit Præg paa færøsk Sind og færøske Erhvervsforhold.

Det er vanskeligt at bringe Harmoni ind i Forholdet mellem Danmark og Færøerne. Jeg er ikke Politiker, men jeg tror dog, at Vejen bør gaa gennem et neutralt Omraade, nemlig Udviklingen af de færøske Næringsveje. Vi bør alle være enige om at skaffe Færingerne nye og gode Indtægter, uden at vi derfor ødelegger det bærende Erhverv, Kutterfiskeriet.

Kunde vi ikke faa en af de udmærkede færøske Malere til at hænge et Billede op i Lagtinget af en færøsk Fisker, der ved sin farefulde og anstrengende Gerning skaffer Føden til hele den færøske Befolkning? Kald ham Jógvan og lad ham faa sin Malen med, og deres lille Son Jógvan! Den nationale Kærlighed til Fiskerfamilien bør danne Baggrunden for færøsk Erhvervspolitik.

Det færøske Socialdemokrati skal have Tak, fordi det ikke har ødelagt »Færingernes eneste Levevej« ved selvmorderiske Strejker, skønt det ikke har manglet paa Opfordringer dertil. Den færøske Fisker skal have Lov til at gøre Vrovl og forlange de bedst mulige Betingelser, men helt at ødelegge Kutterfiskeriet, nej, det vil Jógvan dog ikke. Og Rederen vil have Lov til at bande som en Tyrk og skælde ud, saa det er grueligt, for at faa Afløb for sin indestængte Energi, der ikke kan give sig tilstrækkelig Udslag paa anden Maade paa Grund af Pengemangel, men mere eller mindre bevidst føler han sit samfundsmæssige Ansvar overfor Jógvan og hans Familie. Rederen har ofte haft store Tab ved at fortsætte Udrustningen i disse vanskelige Aar

hvor kun Banken er blevet Millionær, og Rederen skal derfor ogsaa have Tak for sin Trofasthed mod Kutterfiskeriet.

Samfundsfølelsen er i Orden, og det er den, der skal bygges paa hvad enten man kalder den Nationalfølelse eller Hjemstavnskærlighed, har den Kontakt med de dybeste Instinkter i Folkesjælen og er Betingelsen for Samarbejde, Udholdenhed og Fremgang.

Saa er der een Ting til. Samtidig med at berøre disse psykologiske Fænomener tillader jeg mig at bemærke, at Færingerne er saa skrækkelig alvorlige og ofte vender det laadne ud, naar de skal forhandle, skønt de indvendig er »tyðir og blóðir«, naar man kender dem rigtigt. Her i Danmark kommer man langt med højlig Velvilje og godt Humør. Færingerne tæler ikke nogen Slags »Spots«, men her maa man gerne bruge lidt godmodig Ironi og Diplomati. Jeg har slaaet paa disse Strenger i mine private Henvendelser til forskellige Autoriteter og Publikum, tilsyneladende med temmelig gode Resultater baade i Grønland, paa Færøerne og her i København. Jeg anbefaler derfor Metoden som politisk Brugsgenstand ogsaa paa Færøerne.

Det skal glæde mig meget, hvis jeg lejlighedsvis kan gøre lidt Gavn for Færingerne. Jeg gør det for min egen Fornøjelse, og fordi jeg kender Færingerne saa godt, baade fra Island og fra over 50 Ophold paa Færøerne, og jeg skal derfor ikke have nogen Slags Tak derfor.

Med venlige Hilsener til Jógvan, Malen og lille Jógvan.

Deres forbundne
Dethlef Thomsen.

Aina Cederblom.

Tidens Tegn's Korrespondent fra Thorshavn eller Frk. Aina Cederblom skriver, i Tidens Tegn for 25. September følgende:

Aina Cederblom allikevel nektet adgang til Grønland?

Efter å ha drevet om
i 20 døgn.

(Fra vår egen korrespondent).

Thorshavn, 24. september.

Den færøiske fiskeskonnert »Magicienne« er igår kommet hjem fra Grønland til Vestmanna-havn og var fulst lastet. Med skonnerten fulgte den svenske frøken Aina Cederblom, som var funnet drivende i sin lille båt ved fiskebankene. Frøkenen havde forsøkt å komme frem til Amerika, men det viste umuligt å komme iland. Å komme iland på Grønland var blitt nektet henne og hun hadde drevet omkring på havet i 20 døgn for »Magicienne« fant henne. Hun vil komme hit til Thorshavn om et par dager.

Desværre er dette først nu kommet mig i Hænde. Jeg er en af Skonnerten »Magicienne's« Mandskab, og det kan maaske have sin Interesse, at jeg prøver paa, at faa lidt af den virkelige Sandhed dette vedrørende frem.

Som det har staaet i de færøske Aviser, blev Frk. Ceder-

blom hjærget af »Magicienne's« Besætning; da vi kort efter skulde sejle ind til den grønlandske Havn Godthaab, mente Kaptajnen, at det maaske var bedst, at Frk. Cederblom blev udenfor i sin Baad, indtil han havde talt med de stedlige Myndigheder. Ved Ankomsten til Godthaab bad han Kolonibestyreren om Lov for Frk. Cederblom til at gaa i Land i Godthaab. Dette Ønske blev straks imødekommet og en af Koloniens Baade sejlede ud for at hente Frøkenen. Hun blev modtaget med stor Gæstfrihed og om Aftenen blev der gjort Fest for den modige Søhelt.

Dette er den rene Sandhed. — Og jeg tror, at det vil bedre vore Udsigter for større Rettigheder ved Grønland, hvis vi altid holdt os til Sandheden og var lidt forsigtige med at referere de mange Rygter om Forholdene paa Grønland.

M. Mork.

Husmoderkursus.

Omkring Midten af næste Maaned begynder Husholningsskolens 14 Dages Husmoderkursus. Kursuset afholdes saavel for Husmodrene i Thorshavn som og særlig for dem fra Bygderne. Kursuset, der omfatter Undervisning i Havebrug, Sytning, Anretning af Grøntsager etc. er billigt og Understøttelse kan faas. Under Opholdet bor Kursusdeltagerne paa Skolen.

Tað, ið oyðir samfívið menniskjanna millum, er oftast tankaløysi. — Vit svara hvørt øðrum illa aftur, verða firtin av lítlum og ongum. — Stutt sagt, vit gera einki fyrri at fata hvønn annan ella bera yvir hvørt við øðrum. Soleiðis hevur ofta verið landanna millum; ein ella annar av teim ráðandi hevur sagt okkurt, sum ein annar er vorðin firtin um, so eru londini rokin saman í bardaga.

Verst er ofta í hjúnabandinum har økist ofta stórt stríð av ongum. Maðurin: Hetta kaffi er ikki drekkandi, tað er ísakalt. Nei, her er einki skil á nokrum.

Konan: Alið skal tú finnst at, einki er tær í lagi; nei, nei, tú er ikki góður við meglongur (hon grætur). Hann fer og smellir dyrnar aftur. Soleiðis ganga árinu og tann kærleiki tey hava borið hvørt til annað doyrt, og at endanum verða tey at hata hvørt annað. — Og bórni, hvussi er við teimum? Jú tey missa kærleikan og álftið til foreldrini. Heimið verður tein eitt fremmant stað og tí søkja tey út til önnur, fáa vinir og vinkonur hvørt av sínum, og endin verður ofta vánaligur. — Hvor hevur so tað stóru, skyldina? Jú, tað nógv fyrri at skulla siga tað; men tað eru foreldrini. — Við landri og ófriði um øll tey snáu tingini, ið tey ikki áttu at latið við seg nomið, hava tey silt alt fyrri börnunum, sum tey tó elska meir enn seg sjálvi.

Veri tí varin við at ansa ov nógv eftir tí, ið einki hevur uppá seg.